SADZIĆ KOPERCZAKI

il. Karolina Sroka

Wczesną wiosną możemy sadzić nie tylko bratki i sałatę, możemy także SADZIĆ KOPERCZAKI! Wprawdzie SADZENIE KOPERCZAKÓW, jak również cięcie, smalenie, palenie i strojenie KOPERCZAKÓW, ba! nawet pójście czy puszczenie się W KOPERCZAKI, już dawno wyszły z mody, nic jednak nie stoi na przeszkodzie, by wznowić te zacne czynności.

KOPERCZAKI – wbrew skojarzeniom z koprem – nie są ani nie były nigdy roślinkami. KOPERCZAKI to ‘umizgi, zaloty, konkury’, rzadziej ‘komplementy’. Zamiast uderzać w konkury czy czynić awanse, można było sadzić, ciąć, smalić, palić lub stroić koperczaki, lub też iść, pójść, uderzać czy puszczać się w koperczaki.

Występujące tylko w formie liczby mnogiej KOPERCZAKI to albo przekształcone węgierskie kópéság ‘figiel’, albo słowo rodzime – rzeczownik utworzony od czasownika KOPERTAĆ SIĘ, nieużywanego już poza polszczyzną gwarową i oznaczającego ‘przewracać się’ (choć w tym wypadku trudniej znaleźć motywację semantyczną).